

la tribuna

Realitat o ficció

Andorra ha d'acceptar les obligacions i responsabilitats internacionals, i despenalitzar l'avortament ho és

ROGER PADRENY CARMONA

"Sí Júlia, això és el que hi ha..." Aquesta va ser la resposta que li vaig donar a la meva germana, quan em va preguntar quin era el marc actual de l'avortament a Andorra. Ella estava fent un treball de biologia sobre els mitjans anticonceptius i una de les parts d'aquest era el citat marc legal. Així doncs, a hores d'ara ja us podeu imaginar el contingut d'aquesta part del treball de molts altres alumnes de batxillerat: cap tipus d'avortament està permès.

Arribat a aquest punt, és quan l'estudiant, tot analitzant els conceptes apresos en les diferents assignatures realitzades durant l'escolaritat obligatòria, es fot un bon embolic. A secundària, segurament a Ciències Socials, deuria aprendre que Andorra des del 1993, és considerat un Estat de Dret reconegut com a membre de les Nacions Unides. D'aquesta manera, a canvi d'una cadira en l'organització, el jove Estat constitucional andorrà acceptava un seguit de declaracions com la fundadora del propi ens, és a dir, la Declaració Universal Drets Humans.

Lligat a un dels drets inclosos en la carta de drets humans, hi trobem el de la salut i, més concretament, el de la salut sexual de la dona. En aquest sentit, el 1994, 179 països van adoptar el Programa d'Acció del Caire, per promoure el dret a la salut de les dones i, especialment, assegurar el

EN UN ESTAT DEMOCRÀTIC
ÉS EL COL·LECTIU QUI
DECIDEIX SOTA QUINES
CONDICIONS VOL VIURE I SI
VOLEN, ES CANVIEN

seu accés universal a la salut sexual i reproductiva. Les Valls no hi eren. A dia d'avui, l'estudiant es pot plantejar: si la majoria d'estats que formen l'ens han garantit un mínim de drets de salut sexual als seus ciutadans, per què

21 anys després aquests no han volgut ser garantits al nostre Estat?

Fa pocs mesos, el Comitè per a l'eliminació de la discriminació contra la dona (CEDAW), va enunciar la preocupació per la interpretació del dret a la vida en la Constitució andorrana, instant a despenalitzar l'avortament en els tres supòsits bàsics (casos de risc per a la vida o la salut de la dona embarassada, violació o incest i malformació fetal greu). Des de Govern, de moment cap resposta.

Al meu parer, dins el funciona-

ment d'una administració, hi ha qüestions no urgents, urgents i molt urgents. Aquesta no hauria de ser-ne cap. Com a Estat de Dret i subjecte al règim del dret internacional, Andorra ha d'acceptar les seves obligacions i responsabilitats, i aquesta ho és.

El que sí que ja havia donat una resposta era un dels nostres representants institucionals. En el seu moment, ja deixà clar que ningú (ni el mateix poble sobirà) està per sobre del que ho controla tot des d'allà a dalt. Una mica agosarat. Més, tenint en compte que Andorra no només és Estat

de Dret, com hem dit, sinó també qualificat com a Democràtic. Les regles doncs d'aquest règim són fàcils: és el col·lectiu que decideix sota quines condicions vol viure i si aquestes normes del joc

LES LIMITACIONS
DEMOCRÀTIQUES AL
CONSELL DE JOVES
PROVENEN DELS MATEIXOS
QUE S'HO FAN DIR

es volen canviar, es canvien.

És en aquesta segona pota vertebradora de l'Estat andorrà, on els nostres estudiants es trenca-rien encara més el cap. Comprovarien que això de fer de democrata a vegades no és absolut, que està limitat. Com a exemple més recent, un esdeveniment que generacionalment els toca ben a la vora, el Consell dels Joves del 2014. Encara quedarien més encuriosits en comprovar com aquestes limitacions democràtiques provenen dels mateixos que s'ho fan dir.

Després, la meva germana em tornar a preguntar: "Però a Espanya no estan reivindicant això, oi?" "No Júlia, ells ja tenen tots els drets garantits i ara es mobilitzen per no perdre'ls. Nosaltres reclamem que siguin una realitat!"